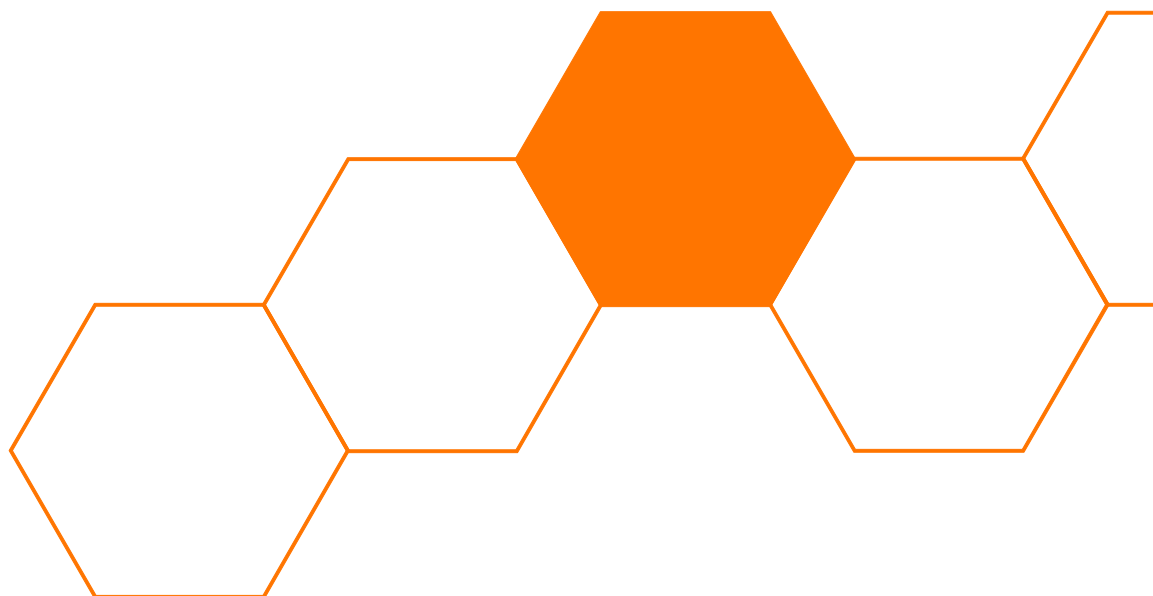

Utvärdering av mentorskurs för personer med utvecklingsstörning

Verksamhet:	Barn- och ungdomshabiliteringen (Bou) Vuxenhabiliteringen (Vux) Habilitering & Hjälpmedel, Region Skåne Unga Funkisar, Skåne
Projektansvariga chefer:	Margareta Nilsson, verksamhetschef Barn- och ungdomshabiliteringen Ingrid Kongslöv, verksamhetschef Vuxenhabiliteringen Pernille Holck, chef för FoU-enheten
Projektets medarbetare:	Sjukgymnast Helena Rydberg (projektledare), Hjm Helsingborg helena.rydberg@skane.se Björn Jönsson, Unga Funkisar bjorn_kullagarden@hotmail.com Leg psykolog Siw Kornfält-Berkowitz, Vux Malmö siw.berkowitzkornfalt@skane.se Kurator Thomas Larsson, Bou Lund thomas.h.larsson@skane.se Leg psykolog Lis Nylin Haglund, Vux Malmö lis.nylinhaglund@skane.se Arbetsterapeut Marie Pihl, Hjm Helsingborg marie.pihl@skane.se Leg psykolog Eva Warnerbring, Bou Trelleborg eva.warnerbring@skane.se Utvecklingsamordnare Anette Wennström, Bou Har slutat sin anställning inom Region Skåne Leg psykolog Marianne Wirén, Vux, Malmö marianne.wiren@skane.se
Ansvarig för projekt-redovisningen:	PTP-psykolog Louise Björnestrand, Vux louise.bjornestrand@skane.se
Handledare vid FoU-enheten:	Forsknings- och utvecklingsledare, fil dr Stine Thorsted
Utgivning:	April 2014
ISBN:	978-91-7261-276-1
Layout:	Ulla Götesson

FoU-enheten strävar efter att publicera rapporter av hög kvalitet i ett kortfattat format. Syftet är att öka tillgängligheten och användningen av den kunskap som utvecklats inom vår division. Det finns alltid möjlighet att kontakta oss på FoU-enheten för att få ytterligare information.

Läs mer på vår hemsida www.skane.se/habilitering/fou

© Habilitering & Hjälpmedel, Region Skåne

Sammanfattning

Projektet *Unga Mentor* – ett utmärkt stöd är ett samarbete mellan Barn- och ungdomshabiliteringen och Vuxenhabiliteringen i Region Skåne samt föreningen Unga Funkisar. Projektet finansieras av verksamheterna och av Arvsfonden. Det är en mentorsverksamhet där mentor och adept med liknande funktionsnedsättning matchas och har kontakt under ett år. I upplägget ingår en kurs för de blivande mentorerna. Syftet med mentorskursen är att förbereda de unga vuxna inför mentorsuppdraget så att de kan stödja yngre personer med funktionsnedsättning på deras väg mot vuxenlivet. Under hösten 2012 genomfördes mentorsverksamhetens första kurs för personer med utvecklingsstörning. Fyra blivande mentorer har genomgått denna mentorskurs och samtliga deltog i en utvärdering av kursen. I föreliggande rapport sammanställs utvärderingsenkäterna.

Resultaten av sammanställningen visar att samtliga kursdeltagare upplevt kursen som mycket givande och att kursens mål blivit uppfyllda. Sammanställningen av utvärderingsenkäterna indikerar att det existerande upplägget för mentorskursen ger en bra grund för kommande kurser för den här brukargruppen. Sammanfattningsvis stödjer resultaten från denna utvärderingsrapport ett fortsatt arbete med mentorsverksamhet inom Region Skåne.

Innehållsförteckning

Förord	6
Bakgrund	8
Syfte	9
Metod	9
Beskrivning av insatsen	9
Etiska överväganden	10
Materialinsamling.....	10
Analys	11
Resultat	11
Uppnås kursmålen?.....	11
Upplever deltagarna att de är delaktiga?	11
Hur upplevs kursens upplägg?	11
Slutsatser	11
Implementering	12
Litteraturlista	13
Bilaga	
Kursutvärdering av mentorskurs.....	14

Förord

Habiliterings- och hjälpmedelsdivisionens vision är att stärka ett gott liv utifrån egna val. Vi ska med professionella insatser göra livet mera möjligt för barn, ungdomar och vuxna med varaktig funktionsnedsättning. I samarbetet mellan Forsknings- och utvecklingsenheten och verksamheterna sker en ständig granskning av rådande metoder och utprovning av nya metoder för att kontinuerligt kunna förbättra kvaliteten i de olika habiliteringsinsatserna.

Forsknings- och utvecklingsenheten har ansvar för att driva och utveckla kunskap utifrån det kunskapsbehov som finns inom divisionen genom att utveckla ny kunskap inom habiliterings- och hjälpmedelsområdet, sprida kunskap om funktionsnedsättning, skapa en kultur av kritiskt och vetenskapligt tänkande samt att stimulera och stödja systematisk kunskaps- och kompetensutveckling.

FoU-rapporterna utgår från en frågeställning från praktiken, som relateras till aktuell forskning samt professionell erfarenhet och som leder vidare till en studie på vetenskaplig grund. En viktig del i arbetena är att visa hur resultaten kan användas och kommuniceras i verksamheten för att på så sätt bidra till kunskapsutvecklingen.

Arbetet med en FoU-rapport medför att det kritiska tänkandet utvecklas. Den praktiska erfarenheten värderas gentemot generell kunskap/forskning och förståelsen för praktiken växer. Meningen är att varje enskild FoU-rapport ska bidra till att verksamheten vilar på bästa tillgängliga kunskap inom områdena habilitering, rehabilitering och hjälpmedel.

Habilitering & Hjälpmedel i Region Skåne har sedan år 2009 bedrivit mentorsverksamheten Unga Mentorer i samverkan med brukarföreningen Unga Funkisar (f.d. Unga RBU:are). Sedan 2011 har en betydande del av verksamheten finansierats av Arvsfonden. Unga Mentorer är verksamhetsövergripande, och Barn- och ungdomshabiliteringen (Bou), Syn-, hörsel- och dövverksamheten (SHD) och Vuxenhabiliteringen (Vux) bildar tillsammans med FoU-enheten en styrgrupp. Projektledare är sjukgymnast Helena Rydberg och en av de drivande krafterna i projektet är Björn Jönsson från Unga Funkisar i Skåne. Rapporter om projektet publiceras fortlöpande. Tidigare publikationer är FoU-rapport 12/2013 *En utvärdering av mentorsverksamheten för personer med rörelsehinder (2010-2012)*, FoU-rapport 2/2013 *Upplevelse av kurs för blivande mentorer med autismspektrumtillstånd - en utvärdering inom projektet Unga Mentorer*, FoU-rapport 10/2012 *Unga Mentorer - ett utmärkt stöd. Avrapportering 2011* och FoU-rapport 5/2011 *Unga Mentorer – en utvärdering av mentorskursen (rörelsehinder)*.

I detta arbete har PTP-psykolog Louise Björnstrand utvärderat mentorskursen för personer med utvecklingsstörning. Kursledarna arbetsterapeut Marie Pihl och leg psykolog Siw Berkowitz Kornfält har på flera sätt bidragit till undersökningen. De har medverkat till att anpassa frågeformuläret till målgruppen samt varit behjälpliga med insamlandet av svaren efter avslutad kurs. Även Helena Rydberg

har varit engagerat i arbetet och bidragit med värdefulla synpunkter. Forsknings- och utvecklingsledare vid FoU-enheten fil dr Stine Thorsted har varit handledare. Arbetet har genomförts med stöd från enhetschef Göran Steen och verksamhetscheferna Ingrid Kongslöv och Margareta Nilsson.

Malmö i april 2014

Pernille Holck
Leg logoped, dr med vet
Chef för Forsknings- och utvecklingsenheten
Habilitering & Hjälpmedel

Bakgrund

Unga personer med funktionsnedsättning har jämfört med övriga befolkningen ofta färre förebilder och lägre förväntningar på sig från andra människor; dessutom upplever de oftare social isolering och har större svårigheter att bli självständiga i övergången till vuxenlivet (White, 1999). Mentorskapet inom projektet *Unga Mentor*er syftar till att unga vuxna med funktionsnedsättning under ett års tid ska vara mentorer och dela med sig av sina erfarenheter och inspirera barn och ungdomar med en liknande funktionsnedsättning. De unga vuxna (mentorerna) kan genom sin egen erfarenhet av att växa upp med en funktionsnedsättning tillföra aspekter som professionella och föräldrar saknar och därmed bidra till att vara en förebild för ungdomarna (adepterna). I förlängningen kan detta leda till en förbättrad övergång till vuxenlivet.

Projektet *Unga Mentor*er – ett utmärkt stöd är ett samarbete mellan Unga Funkisar¹ i Skåne och Barn- och ungdomshabiliteringen och Vuxenhabiliteringen i Region Skåne. Hittills har projektet finansierats av Habilitering & Hjälpmedel (H&H) och av Arvsfonden. *Unga Mentor*er är inspirerat av projektet *Ge mig vingar som bär. Om transitionsprocessen mot vuxenlivet*, utarbetat i Uppsala 2007-2011 och även det finansierat av Arvsfonden. Målet med ursprungsprojektet var ”Att utveckla och pröva en modell som stöd för ungdomar så att de är rustade att föra sin egen talan och är förberedda för vuxenlivet.” (ibid). Metoderna som användes var att skapa verktyg till stöd för barnens övergång till vuxenlivet, bland annat i form av ett mentorskap². Den modell som används inom *Ge mig vingar som bär* har utvecklats i nära samarbete med *Bloorview Kids Rehabilitation* i Toronto, Kanada, där den var välutvecklad och redan beprövad under tio års tid. Materialet översattes efter svenska förhållanden och bearbetades (RBU & Habiliteringen Uppsala, 2011).

De blivande mentorerna förbereds i verksamheten inom Unga Mentor

er genom en mentorskurs. Fram till 2013 har det genomförts en mentorskurs för målgruppen rörelsehinder, fyra för målgruppen autismspektrumtillstånd (AST) och en kurs för personer med utvecklingsstörning. Ytterligare en mentorskurs har anordnats och denna var gemensam för målgrupperna rörelsehinder och synnedsättning. Sammanlagt har 35 unga vuxna genomgått mentorskursen inom projektet *Unga Mentor*er. Mentorskurser inom rörelsehinder har utvärderats i FoU-rapporten 5/2011 av dåvarande PTP-psykolog Anni Andersson. Mentorskapet har utvärderats ur adept- och mentorsperspektiv för gruppen med rörelsehinder av FoU-ledare Stine Thorsted i FoU-rapport 12/2013. Mentorskursen inom AST har utvärderats i FoU-rapporten 2/2013 av dåvarande PTP-psykolog Paulina Laitinen. I föreliggande rapport utvärderas den första mentorskursen för personer med utvecklingsstörning.

¹ Tidigare ”Unga RBU:are”.

² Andra metoder som användes var att ta fram verktyg till föräldrar och personal som stöd i transitionsprocessen samt att anlita de unga och deras föräldrar som sakkunniga experter.

Mentorskap har studerats i forskningen. Keyes och Brandon (2011) fann i en studie att mentorskap bland annat kan stödja adepter i att fullfölja sina drömmar och ambitioner och att delta mer aktivt i vissa specifika aktiviteter. Att adepterna blev stöttade verkade stärka dem i att överkomma olika hinder i livet. Erfarenheten av mentorskapet medförde att vissa av adepterna blev intresserade av att själva bli mentorer.

Sipe (2002) har gjort en forskningsöversikt av studier utförda från 1980-talet till slutet av 1990-talet som undersöker olika mentorskapsprogram riktade till ungdomar. Forskningen lyfter fram många fördelar med mentorskap. Dessa varierar från förbättrade relationer till förbättrade skolresultat. Jämförelsen mellan olika studier pekar även på att mentorer och mentorskapsprogram uppvisar skiftande effekt och resultat. Sipe har också funnit att utvecklingen av tillit mellan adept och mentor är väsentlig för att mentorskapet ska fungera på ett effektivt sätt. Studien visar att mentorer som först fokuserar på att skapa tillit och en vänskapsrelation med adepten tenderar att ha ett bättre fungerande mentorskap jämfört med de mentorer som är målorienterade och fokuserar på att förändra sina adepter. Det är även viktigt att mentorerna får stöd i sitt mentorskap från ansvariga inom mentorsprogrammet.

Zand, Thomson, Cervantes, Espiritu, Klagholz, LaBlanc och Taylor (2009) fann i sin studie som undersökte hur förhållandet mellan mentor och adept påverkar mentorskapet att det är viktigt att en god relation mellan adept och mentor utvecklas. Ett gott förhållande mellan mentor och adept kan enligt författarna leda till en rad olika fördelar för unga människor och göra skillnad i deras liv i t.ex. familjerelationer, relationer till vuxna och relationer till andra inom skolan samt ge generella livskunskaper för att klara sig väl genom livet.

Syfte

Syftet är att utvärdera mentorskursen för personer med utvecklingsstörning och att undersöka hur deltagarna upplever att mentorskursen har varit.

Följande frågeställningar undersöks:

- Uppnås kursmålen?
- Upplever deltagarna att de är delaktiga?
- Hur upplevs kursens upplägg?

Metod

BESKRIVNING AV INSATSEN

Inom projektet *Unga Mentorer* genomgick fyra unga vuxna en mentorskurs som förberedelse inför mentorsuppdraget. De som deltog i kursen var då mellan 25 och 27 år, samtliga med en utvecklingsstörning samt erfarenhet av barn- och ungdomshabilitering.

Mentorskursen syftade till att förbereda de blivande mentorerna i att stödja yngre personer med en utvecklingsstörning på deras väg mot vuxenlivet. Kursens mål var att deltagarna skulle bli förberedda och stärkta inför uppdraget. Mentorskursen omfattade nio kurstillfällen under hösten 2013. Deltagarna hade även möjlighet att ta kontakt med kursansvariga mellan kurstillfällena.

Som tidigare nämnts bygger materialet till mentorskursen på material hämtat från projektet *Ge mig vingar som bär* (Habiliteringen Uppsala & RBU, 2011). Kursledarna har även tagit särskild hänsyn till de anpassningar som gjorts av tidigare kurser inom Unga Mentorer då man vänt sig till personer med autism, eftersom tydlighet och konkretisering är viktigt för båda dessa brukargrupper. En anpassning som gjorts för denna mentorskurs är att rollspel och grupparbete inte förekommit lika ofta.

Teman som togs upp var bland annat mentorsrollen, relationer, kommunikation, förtroende samt etik och moral. Kommunikation var det tema som återkom vid flest tillfällen och utgjorde en viktig del av kursens innehåll. Samtal kring funktionsnedsättningen såväl hur det är för dem själva som i relation till mentorsuppdraget har varit återkommande som tema. Kursen leddes av en psykolog och en arbetsterapeut som arbetar vid Habilitering & Hjälpmedel inom Region Skåne. Kursledarnas långa erfarenhet av arbete med brukargruppen med utvecklingsstörning användes i utformningen och utförandet av mentorskursen.

ETISKA ÖVERVÄGANDEN

Deltagande i projektet *Unga Mentorer* och medverkan i utvärderingen av mentorskursen är frivilligt. De blivande mentorerna är anonyma i rapporten. Eftersom kursledarna här har varit närvarande vid ifyllandet av enkäter och den blivande mentorn i ett fall gav sina svar på enkäten via telefon är deltagarna inte i alla fall anonyma gentemot kursledarna.

MATERIALINSAMLING

Undersökningen bygger på ett frågeformulär som fyllts i av de blivande mentorerna som gått mentorskursen hösten 2013 (Bilaga A). Enkäterna delades ut vid sista kurstillfället till tre av kursdeltagarna. Den fjärde deltagaren kunde inte närvara vid det sista kurstillfället då utvärderingen gjordes utan fick istället möjlighet att delta i undersökningen via en telefonintervju med kursledaren. Samtliga kursdeltagare deltog således i utvärderingen av mentorskursen. De ifyllda enkäterna samlades in av kursledarna och skickades vidare för sammanställning i denna FoU-rapport.

Enkäten utformades utifrån mentorskursens kursplan och frågor ställdes om deltagarnas upplevelse av delaktighet och om vad de tyckte om kursen upplägg och metoder. Enkäten liknar den som har använts i utvärderingarna av mentorskursen för personer med rörelsehinder och AST. Den har dock anpassats till målgruppen genom att vissa frågor har konkretiserats eller tagits bort. Detta har gjorts för att frågorna skulle bli tydligare och lättare att besvara för deltagarna. Ytterligare en anpassning har gjorts för denna brukargrupp, nämligen att frågorna lästes upp av kursledarna för deltagarna så att de fick möjlighet att ställa frågor om det var något som var oklart.

Anpassningarna har troligtvis underlättat svarandet för deltagarna och medfört att samtliga deltagit i enkätundersökningen. Samtidigt kan deltagare påverkas att besvara frågorna på ett positivt sätt om det är påtagligt att kursledarna vet hur de besvarat frågorna.

ANALYS

Enkätsvaren bearbetades i Excel. Ett internt bortfall förekommer i och med att fråga nio inte besvarades av en av deltagarna.

Resultat

Enkätsvaren redovisas nedan utifrån frågeställningarna kring kursens syfte.

UPPNÅS KURSMÅLEN?

Sammantaget var deltagarna mycket nöjda med mentorskursen. Tre av de fyra svarade i enkätundersökningen att kursen varit *mycket bra* och en att kursen varit *ganska bra*. Samtliga deltagare tyckte att det varit bra saker som tagits upp samt att de inte saknat något på kursen. Tre av fyra deltagare uttryckte att det *stämmer mycket bra* att kursen kan stärka dem i det framtida mentorskapet. Samtliga ansåg att de lärt sig på kursen om vad det innebär att vara mentor. Hälften svarade att de *ja delvis* lärt sig vad detta innebär och hälften svarade *ja i hög grad* på samma fråga. Att det har getts möjlighet på kursen att diskutera skillnader och likheter i mentorns respektive adeptens roll instämde samtliga deltagare i. Mer specifikt så svarade hälften *ja delvis* och hälften *ja i hög grad* på den frågan. Svaren från enkätundersökningen visar att samtliga deltagare tyckte att de haft tillfälle att på kursen prata om vad man ska tänka på när man som mentor får en annan persons förtroende. Deltagarnas svar indikerar att de ställer sig positiva till att ha fått möjlighet att prata om hur man som mentor kan föra ett samtal med en adept. Hälften gav här svaret *ja delvis* och hälften svarade *ja i hög grad* att de fått den möjligheten. Majoriteten framhöll att det blivit tydligare vilka erfarenheter som kan vara viktiga att föra vidare till en adept, varav två gav svaret *ja i hög grad* och en svarade *ja delvis*. Den fjärde deltagaren svarade inte på frågan.

UPPLEVER DELTAGARNA ATT DE ÄR DELAKTIGA?

Vad det gäller delaktighet i mentorskursen var deltagarnas svar i enkätundersökningen positiva. Samtliga tyckte att de haft möjlighet att påverka kursens innehåll och form. Tre personer gav här svaret *ja delvis* och en *ja i hög grad*. Att de haft möjlighet att framföra synpunkter till kursledare och gruppmedlemmar ansåg också tre av deltagarna medan en deltagare svarade *vet ej* på det påståendet.

HUR UPPLEVS KURSENS UPPLÄGG?

I enkätundersökningen finns en fråga relaterad till en av kursens metoder, nämligen gruppdiskussioner. Samtliga deltagare var positiva till diskussionerna som hölls i grupp; tre tyckte att det upplägget varit *mycket bra* och en att det varit *bra*. På frågan om hur de upplevt att träffas i grupp framhöll tre personer att detta varit *mycket bra* och en gav svaret *varken bra eller dåligt*. Sammantaget uppskattade deltagarna kursens upplägg. Samtliga deltagare svarade att lokalerna varit tillgängliga och att det varit ett lämpligt antal träffar. Tre av fyra deltagare tyckte att längden på träffarna var lagom. Dock framhöll en person att träffarna gärna hade kunnat vara lite kortare. I slutet av enkäten fanns en punkt om övriga synpunkter. Tre av fyra deltagare lämnade den punkten tom medan en deltagare skrev en kommentar om att *"gärna träffas tidigare på em"*.

Slutsatser

Resultaten av utvärderingen visar att deltagarna var nöjda med mentorskursen. Majoriteten (tre av fyra) ansåg att kursen varit *mycket bra* och ingen tyckte att det saknats något på kursen. De instämde dessutom i att de kände sig stärkta inför sitt kommande mentorskap och att de lärt sig vad det innebär att vara mentor.

Resultaten visar att deltagarna upplevt att de fått tillfälle att diskutera mentorns respektive adepts roll. Deltagarnas svar indikerar att de ställer sig positiva till att ha fått möjlighet att prata om hur man som mentor kan föra ett samtal med en adept och att det blivit tydligare vilka erfarenheter som kan vara viktiga att föra vidare till en adept. Vidare visar resultaten att deltagarna ansåg att de kunnat påverka kursens innehåll och form. Majoriteten tyckte dessutom att de haft möjlighet att framföra synpunkter till kursledare och gruppmedlemmar. Endast en av kursens metoder utvärderades och den metoden, att diskutera i grupp, uppskattades av samtliga deltagare. Själva upplevelsen av att träffas i grupp tyckte majoriteten av deltagarna var något mycket positivt. Sammantaget ansåg deltagarna att kursens upplägg varit bra. Samtliga deltagare svarade att lokalerna varit tillgängliga och att antalet träffar varit lagom. Majoriteten tyckte också att längden på träffarna varit rätt anpassad. Resultaten visar sammanfattningsvis att kursens mål att förbereda deltagarna inför mentorskapet blivit uppfyllt.

Implementering

Slutsatsen är att deltagarna upplevt kursen som mycket givande och att kursens mål blivit uppfyllda, vilket indikerar att det existerande upplägget för mentorskursen ger en bra grund för kommande kurser för den här brukargruppen. Tidigare FoU-rapporter har visat att mentorskurser för andra brukargrupper även stödjer det fortsatta arbetet med mentorskurserna (FoU-rapport 5/2011; FoU-rapport 2/2013). Mentorsverksamheten ska framöver göras till en permanent verksamhet vid Barn- och ungdomshabiliteringen och Vuxenhabiliteringen inom Region Skåne. Det är då viktigt att följa upp hur mentorerna upplevt mentorskapet och om de efter slutförandet av uppdraget känner att mentorskursen har varit ett stöd för dem. Det föreslås därför att en uppföljning görs när mentorskapet har slutförts – ett år efter att det påbörjats.

Litteraturlista

FoU-rapport 12/2013. *En utvärdering av mentorsverksamheten för personer med rörelsehinder (2010-2012)*. Av S. Thorsted, FoU-enheten, Habilitering & Hjälpmedel, Region Skåne.

FoU-rapport 2/2013. *Upplevelse av kurs för blivande mentorer med autismspektrumtillstånd – en utvärdering inom projektet Unga Mentorer*. Av P. Laitinen. Bou, Helsingborg, Region Skåne.

FoU-rapport 10/2012. *Unga Mentorer – ett utmärkt stöd. Avrapportering 2011*. Av H. Rydberg, Bou, Helsingborg, Region Skåne.

FoU-rapport 5/2011. *Unga Mentorer – en utvärdering av mentorskursen*. Av A. Andersson, Vuxenhabiliteringen, Region Skåne.

Habiliteringen Uppsala & RBU, 2011. *Ge mig vingar som bär. Om transitionsprocessen mot vuxenlivet. "Slutrapport till Allmänna Arvsfonden"*.
<http://www.rbu.se/ge-mig-vingar-som-bar> Hämtad 131128.

Holland Bloorview Kids Rehabilitation Hospital, 2010.
<http://www.hollandbloorview.ca>
Hämtad 131128.

Keyes, S.E. & Brandon, T. (2011). Mutual support: a model of participatory support by and for people with learning difficulties. *British Journal of Learning Difficulties*, 40: 222-228.

Sipe, C. L. (2002). Mentoring programs for adolescents: A research summary. *Journal of Adolescent Health*, 31: 251-260.

White, P. H. (1999). Transition to adulthood. *Current Opinion in Rheumatology*, 11: 408-411.

Zand, D.H., Thomson, N., Cervantes, R., Espiritu, R., Klagholz, D., LaBlanc, L. & Taylor, A. (2009). The mentor-youth alliance: The role of mentoring relationships in promoting youth competence. *Journal of Adolescence*, 32: 1-17.

Bilaga 1

Kursutvärdering av mentorskurs

1. Hur tycker du sammantaget att mentorskursen har varit?

- Mycket dålig Ganska dålig Varken bra eller dålig Mycket bra

2. Var det bra saker som togs upp på kursen?

- Ja Nej Vet ej

3. Var det något du saknade på kursen?

- Ja Nej Vet ej

Om ja, vad? _____

4. Tror du att kursen kan stärka dig i ditt framtida mentorskap?

- Stämmer mycket dåligt Stämmer ganska dåligt Varken eller
 Stämmer ganska bra Stämmer mycket bra Vet ej

5. Har du på kursen lärt dig om vad det innebär att vara mentor?

- Nej inte alls Nej inte så mycket Varken eller Ja delvis Ja i hög grad

6. Har du på kursen haft möjlighet att prata om skillnader/likheter i mentorns respektive adeptens roll?

- Nej inte alls Nej inte så mycket Varken eller Ja delvis Ja i hög grad

7. Har du haft tillfälle att på kursen prata om vad man ska tänka på när man som mentor får en annan persons förtroende?

- Nej inte alls Nej inte så mycket Varken eller Ja delvis Ja i hög grad

8. Tycker du att du har fått möjlighet att prata om hur man som mentor kan föra ett samtal med en adept?

Nej inte alls Nej inte så mycket Varken eller Ja delvis Ja i hög grad

9. Har det blivit tydligare för dig vilka egna erfarenheter som kan vara viktiga att föra vidare till en adept?

Nej inte alls Nej inte så mycket Varken eller Ja delvis Ja i hög grad

10. Tycker du att du har haft möjlighet att påverka kursens innehåll och form?

Nej inte alls Nej inte så mycket Varken eller Ja delvis Ja i hög grad

11. Har du haft möjlighet att framföra synpunkter till kursledare och gruppmedlemmar?

Ja Nej Vet ej

12. Vad tyckte du om diskussionerna i grupp?

Mycket dåligt Dåligt Varken bra eller dåligt Bra Mycket bra Vet ej

13. Hur upplevde du att det var att träffas i grupp?

Mycket dåligt Dåligt Varken bra eller dåligt Bra Mycket bra Vet ej

14. Var lokalerna tillgängliga?

Ja Nej Vet ej

Om nej, varför inte? _____

15. Var antalet träffar lagom?

Ja Nej Vet ej

Om nej, varför inte? _____

16. Var längden på träffarna lagom?

Ja Nej Vet ej

Om nej, varför inte? _____

Övriga synpunkter: _____

Tack så mycket!